

Het lijden van Kristus weze ons een troost in de beproeving!

**GEDENK IN UW GEBEDEN DE ZIEL VAN
MIJNHEER**

Emiel-Prospër VANDENBERGHE

echtgenoot van Mevrouw

VERDA WAUTERS

geboren te Oprakel op 2 februari 1900 en er kristelijk gestorven op 6 mei 1966. Gesterkt door de H.H. Sakramenten der zieken en der stervenden.

Hij was gepensioneerd mijnwerker.

Vandaag is de mens en morgen is hij er niet meer. O! groot geheim van de dood! Hoe leert gij ons, dat alles ijdel en vergankelijk is op de wereld, door ons leven heen moeten we opgaan naar God en een ander en beter leven.

Vrij onverwachts maar niet onvoorbereid is de duurzame overledene de eeuwigheid ingegaan, want in zijn lange jaren ziekte heeft hij de Heer gezocht en 's nachts zijn handen tot hem verheven (Job) om bevrijding en genezing.

Prospër was en oprechte man van plicht, van grote werkzaamheid. Eerlijk in zijn levenswandel, minzaam in zijn omgang. De goedheid van zijn hart en gedienschtigheid van zijn gemoed verwierven hem ieders vertrouwen - Voor de zijnen was hij vol toewijding, kalm en buitengewoon geduldig heeft hij vol onderwerping zijn 28 jaren lange ziekelijkheid voorbeeldig gedragen. Hoe heeft hij verlangd weer gezond te zijn en te mogen werken zoals zijn andere werkmakers. In de schone in prachtgetooide Meimaand, waar alles aan nieuw leven doet denken, heeft hij op de eerste Vrijdag van de Mariamaand zijn ziel teruggeschonken aan zijn Schepper en Heer. Hij ruste in vrede.

Duurbare echtgenote en familieleden, samen hebben wij al die jaren gewerkt, gezorgd, geleiden en gebeden, mijn onverwachts heengaan heeft U verrast. Ik dank U allen voor uw goede en liefdevolle zorgen die mijn lijden hebben verzacht. De Heer trooste en versterkte U in die droeve dagen. Vergeet me niet in uw gebeden.

Mijn Jezus, barmhartigheid.

De families VANDENBERGHE, WAUTERS, NOTERMAN en DE STERCKE,

DANKEN U

voor Uw deelneming in rouw en gebeden.

Uitg. S. Gyselinck, Oprakel